

vojaški duhovnik«, sp. *Fr. Kavčič*, III. Poučni spisi: 1. »Spanje in sanje«, poljudna razprava, sp. *Iv. Štrukelj*; 2. »Solnčnica — prekoristna rastlina«, sp. *M. Cilensček* v Ptuji; 3. »Trije spisi o sadjarstvu«, sp. *Fr. Praprotnik*.

Poziv. Na obalah jadranskega morja smo dne 16. februarja k večnemu počitku položili moža, kateri se je z besedo, pisano in govorjeno, z dejanjem izkazal izbornega rodoljuba, ki si je nevenljivih zaslug pridobil za vse Slovence, osobito za primorske; materi zemlji smo izročili *Frana Cegnarja*.

Dasi dobro prepričan, da bi že kot slavjen pesnik mogel izpolniti dolžnosti slovenskega rodoljuba, vendar je drage volje stopil v vrste tistih móž, ki so snovali narodna društva; v Trstu in v okolici je navduševal in poučeval Slovence. Več kakor 25 let je v Trstu kot spreten časnikar zastopal interese slovenskega in slovanskega življa; pri vseh časnikih, ki so tukaj izhajali, imel je najveljavnejšo besedo, in se je kot tak izkazal pravega narodnega učitelja, ne gledé na to, je li mu je to na korist ali ne. V mestnem zboru je v težavnih razmerah govoril za Slovence.

Učil je več let na gimnaziji slovenščino in marsikateremu učencu v srce vcepil ljubezen do domovine in ga odgojil v zvestega narodnjaka.

Cegnarju pa imajo hvaležni biti Slovenci tudi izven Primorskega. V viharjih letih 1848.—49. je kot časnikar v Ljubljani neumorno delal za prospeh slovenskega naroda; v lepih, blagoglasnih pesmih je bodril Slovence pevaje:

»Hej rojaki, opasujmo uma svitile meče«; v izbrani obliki nam je presajal cvetlice iz tujih slovstev na naše domače gredice; njegove pesmi, v slovenskih društvih govorjene in spevane, polnile so z ognjenim rodoljubjem srca mladih in starih Slovencev.

Dolžni smo tedaj vsi Slovenci postaviti pesniku in zagovorniku našemu sedaj oskromen spomenik tam, kjer

v črni zemlji v Bogu spi;
Lepše solnce njemu sije,
Lepša zarja rumeni.

Dokler je živel in delal, ni mu sijala lepa zarja, pa vendar je bil nepremakljiv kakor kraška skala; tem več smo mu hvale dolžni za njegovo življenje.

Podpisani odbor se torej obrača z uljudno prošnjo do vseh zavednih Slovencev, osobito do narodnih društev, naj blagovolé poslati primerne doneske, da postavimo Cegnarju vsaj oskromen spomenik.

Darovi se bodo naznanjali po »Eđinosti«.

V Trstu, dne 10. avgusta 1892.

Začasni odbor:

Gr. Jereb,
tajnik.

Dr. K. Glaser,
predsednik.

Dr. Gregorin,
denarničar.

Kateri bo? Prizor iz domačega življenja. Po Bogosl. Rogačkem predelal *J. pl. K(leinmayr)*. V Celji, 1892. Tiskal in založil Dragotin Hribar. 29 stranij. Cena 15 kr., po pošti 17 kr. — Manjšim čitalniškim odrom po kmetih, kjer ni posebnih zahtev, utegne igra ustrezati. Kakor pravi g. pisatelj, igrala se je po tej izpremambi že večkrat z dobrim uspehom na Goriškem, na Krasu, v Istriji in na Koroškem.

»**Fr. Levstik kao pesnik**«. Gospod *Fr. Schak* v Zagrebu, ki je nedavno o izdaji Levstikovih zbranih spisov priobčil dva podlistka v praški »Politiki«, spisal je za 34. številko zagrebskega »Vienca« lepo razpravo o Levstiku pesniku. Oceno Levstikovih prozajiskih del obeta, kadar izideta poslednji dve knjigi, vendar priznava že sedaj, »da je